

Synoda
2021
2023

TÉMATA A OTÁZKY K SYNODĚ

Tato synoda předkládá následující základní otázku:

Církev při hlásání evangelia „putuje společně“. Jak se toto „společné putování“ realizuje ve vaší farnosti? K jakým krokům nás vybízí Duch Svatý, aby toto společně putování bylo intenzivnější?

Při hledání odpovědi na tuto základní otázku nám pomohou následující konkrétnější témata k uvažování a ke sdílení ve skupinách.

1. NA SPOLEČNÉ CESTĚ

V církvi a ve společnosti jdeme jeden vedle druhého po stejné cestě.

Kdo mezi nás do kostela a do společenství chodí (věk, vzdělání, sociální postavení) a kdo nám tam chybí? Kdo s námi sympatizuje, i když zůstává v opodál, a jak ho přitáhnout? Kdo a proč se nám vyhýbá či je k nám kritický?

Jak o sobě lépe vědět, aby farník nebyl zapomenut, když zestárne, onemocní, nemůže přicházet na mši? Co bych sám v nouzi od farnosti očekával? Jakou podporu? Co mohu sám pro lidi v nouzi udělat?

Co mne napadne, když se řekne farnost? Co nabízím? Jaký je můj „sen“ o církvi, o naší farnosti? Cítím spoluodpovědnost za dění ve farnosti? Jak bych se mohl více zapojit do života farnosti?

2. NASLOUCHAT

Naslouchání vyžaduje otevřenou mysl a otevřené srdce, bez předsudků.

Jaké kázání se mi líbí? Co nám v kázáních schází? O čem bych chtěl slyšet? Jak se stavím ke zmínkám o politice v promluvách?

Co z kázání a nauky církve je pro mne problematické, nesrozumitelné? Na jaké názory v církvi jsem alergický? Kdy při kázání vypínám, co mne vytočí? Jaké fráze v církevní mluvě mi vadí?

Mám prostor vyjádřit svůj názor k dění ve farnosti? Vnímám, že má o můj názor někdo zájem? Jsem ochoten vyslechnout mínění druhého, případně přehodnotit svůj postoj?

3. UJMOUT SE SLOVA

Všichni jsme vybízeni, abychom mluvili odvážně a otevřeně, svobodně, pravdivě a s láskou.

Jak pravdivě označit zlo, hřích a přitom neponížit, nezranit druhého? Jak se vyhnout vzájemnému odsuzování a nedůvěře mezi stoupenci různých názorů?

Jak více propojit kněze a farníky, aby si lépe rozuměli a chápali své problémy, potřeby i omezení? Jakou formou se setkávat mimo bohoslužby? Jak často? S kým? Za co by měli převzít zodpovědnost laici a nezatěžovat s tím kněze? Co by kněz neměl přenášet na farníky?

Jak hodnotím křesťanská média? Která mi vyhovují?

4. SLAVIT

"Společné putování" vychází ze společného naslouchání Božímu slovu a slavení eucharistie.

Jak často bychom chtěli ve farnosti mši svatou?

Jak získat kostelníky, ministranty, varhaníky? Platit jim, či zdarma? Byla by farnost schopna a ochotna si platit kněze?

Co mi při bohoslužbách vadí, obtěžuje, co se mi naopak líbí, co bych uvítal? Mám raději mši kratší, stručnou, nebo delší slavnou? Kázání spíše poučné delší, nebo kratší spíše povzbuzující? Líbí se mi

přímluvy spíše aktuálně reagující na situaci, nebo spíše obecné? Jak si umíme všimnout lidí, kteří přijdou na bohoslužby nahodile?

Slavit křest jako spíše rodinnou záležitost nebo při nedělní mši svaté s celou farností? Měl by kněz při mši svaté věnovat zvláštní pozornost dětem?

5. SPOLUZODPOVĚDNOST ZA MISIJNÍ POSLÁNÍ

Všichni členové církve jsou voláni k tomu, aby se podíleli na misijní činnosti.

Jak mohu osobně o své víře svědčit? Co mi v tom brání? Jaké s tím mám zkušenosti a odezvy? Na jaké problémy narážím? Co může spíše druhé odrazovat? Je lépe věnovat se podpoře misijní činnosti ve vzdálených zemích, nebo v domácím prostředí?

Jak vyučovat náboženství? Ve škole či na faře nebo v domácnostech? Učit spíše věrouku a morálku nebo spíše učit děti modlitbě a vnímavosti pro duchovní věci?

6. VĚST DIALOG V CÍRKVI A VE SPOLEČNOSTI

Dialog si žádá vytrvalost a trpělivost, ale umožňuje také vzájemné porozumění.

Jaké kulturní akce pořádat v kostelech a co už nikoliv? Jaké politické akce dovolit v rámci farnosti a co už nikoliv? Jak jednat s těmi, kdo se k nám staví nepřátelsky? Kdy se hájit a kdy ignorovat?

Jak si poradit ve společenství s psychicky nevyrovnanými lidmi?

Kdo má pomáhat lidem v nouzi? Spíše profesionální zaměstnanci či spíše dobrovolníci? Z čeho pomoc hradit? Z účelových sbírek, z prostředků farností, z rozpočtu diecézí?

Proč jsme někdy vůči nevěřícím nesrozumitelní? Proč je to, co říkáme, nezajímá? Proč se někdy stydíme a často mlčíme? O čem z nauky církve neumím mluvit, co nedokážu obhájit či vysvětlit? V čem nás mohou lidé mimo církev oprávněně kritizovat?

Za církve synodální

společenství | spoluúčast | poslání

7. S JINÝMI KŘESŤANSKÝMI CÍRKVEMI

Dialog mezi křesťany různých vyznání, vzájemně spojených jedním křtem, má na synodální cestě zvláštní místo.

Co se nám líbí, čím bychom se mohli inspirovat u jiných náboženských společenství? Co je u nich naopak pro nás varováním? Jaké máme vztahy s místními nekatolíky?

8. AUTORITA SPOLUÚČAST

Na životě církve mají všichni účast a všichni nesou odpovědnost.

Co se mi na chování kněze líbí, co mi vadí? Co se mi líbí na chování věřících a co mi vadí? Umím taktně, citlivě napomenout chybného bratra či sestru? Jak můžeme podpořit našeho kněze?

Nasloucháme tomu, co se v kostele říká (přímluvy, ohlášky, kázání), je to srozumitelné? Nebo si děláme vlastní „modlení“ a vypínáme? Co jsem ve farnosti ochoten dobrovolně dělat a s kým? Zním ekonomickou situaci (příjmy a výdaje) farnosti či diecéze?

9. ROZLIŠOVAT A ROZHODOVAT

V synodálním duchu se rozhodujeme na základě toho, co Duch Svatý říká prostřednictvím celého našeho společenství.

Jak lépe využít nadaných, šikovných lidí ve farnosti, jak je objevit, jak jim dát možnost, jak je motivovat? Jak dát najevo co od nich očekáváme a potřebujeme? Co ve farnosti a v církvi zveřejňovat a co naopak ponechat diskrétní? Jak se navzájem lépe informovat o problémech a radostech ve farnosti? Jak o sobě lépe vědět? Jak se poznávat i mimo kostel?

10. FORMOVAT SE V DUCHU SYNODALITY

Synodalita znamená vnímavost pro změnu a neustálé učení se.

Kdy jsem se cítil farníky nebo knězem opomenout, odstrčen? Kdy mi naopak pomohli? Stalo se mi, že jsem někoho potřebného přehlédl? Jakými způsoby vyučovat ve víře dospělé? Jak se stavět k těm, kdo hlásají chybné či extrémní názory a postoje? Kdo by měl vyučovat náboženství? Duchovní, profesionální katecheti nebo dobrovolníci? Učit ve škole či na faře?